

ISSN:2791-9609

"Somuncu Baba Bahçesinin Taze Çiçeği"

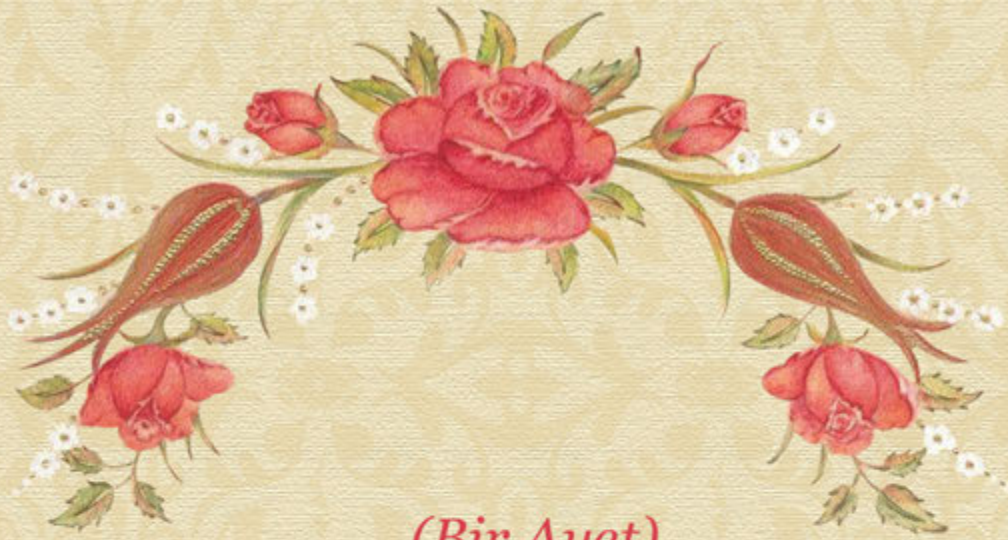
somuncubaba
İLİM KÜLTÜR VE EĞİTİM DERGİSİ

Çocuk

Somuncu Baba Dergisi'nin Ekidir.
EYLÜL 2024 / Yıl: 31 - Sayı: 287

(Bir Ayet)

“Sabrederek ve namaz kılarak (Allah'tan) yardım dileyin. Şüphesiz namaz, Allah'a derinden saygı duyanlardan başkasına ağır gelir.”

(2/Bakara, 45)

(Bir Hadis)

“Ara bozmak için lâf götürüp getiren kimse cennete giremez.”

(Buharî, Edeb, 50)

Editör'den Merhaba

Çocuklarda Sorumluluk Duygusu

Eğitimin amacı, insanlara istenen ve kalıcı değişiklikler kazandırmaktır. Burada önemli olan "istenen" kelimesidir. İstenilen şey, bir toplumun gelecekte huzurlu ve düzenli olabilmesi için gerekli olan değerlerdir. Bu değerler, insanların doğru kararlar vermesine ve doğru davranmasına yardımcı olur. Toplumun değerlerini bilen ve bunlara uyan insanlar, hem kendilerine, hem başkalarına hem de topluma karşı sorumluluk duyarlar ve bu sorumluluklarına göre hareket ederler. Son yıllarda, değerler eğitimi daha önemli hale geldi. Bu nedenle, değerler eğitiminin nasıl yapılacağı ve hangi yöntemlerin kullanılacağı üzerinde daha çok duruluyor. Günümüzde, toplumumuzda önemli olan değerlerin yeterince dikkate alınmadığı ve insanların birbirine karşı hoşgörüsüz olduğu görülüyor. Bu sorunları çözmek için, her bireye değerlerimizi öğretmek ve onları saygılı, adil, çalışkan, dürüst ve hoşgörülü insanlar olarak yetiştirmek gerekiyor. Bu şekilde, toplumsal huzuru ve düzeni sağlamak amaçlanıyor.

Sorumluluk, başkalarının haklarına saygı göstermek ve kendi davranışlarının sonuçlarını kabul etmek demektir. Çocuklar, yaşlarına uygun görevlerini yerine getirerek sorumluluk sahibi olabilirler. Sorumluluk sahibi çocuklar, yaptıkları işi sonuna kadar götüren ve sonuçlarına katlanan çocuklardır.

Çocukların: Kendi kararlarını verebilen, karar alırken kaynakları kullanabilen, aldığı kararların sonuçlarını kabul edebilen, değer yargılarını gözetken, bağımsız davranabilen, özgüven sahibi olan, başkalarının haklarına saygı gösteren bireyler olmalarını isteriz.

Ailede düzen, güven, dürüstlük ve adalet sağlamak için herkesin sorumlulukları vardır. Çocukları bu sorumlulukları almaya hazırlamak ise anne ve babanın görevidir. Sorumluluk öğrenmek bir beceridir; çocuk ne kadar çok denerse, bu konuda o kadar başarılı olur. Evde bazı sorumluluklar almak, çocuğun okulda da sorumluluklarını üstlenmesine yardımcı olur.

Sorumluluk kazanmak için belirli bir yaş yoktur; çocuğun hangi zamanlarda sorumluluk almaya istekli ve hazır olduğu önemlidir. Her ihtiyacı anne baba tarafından karşılanan, neyi nasıl yapacağı sürekli hatırlatılan ve yanlış yaptığında azarlanan çocuklar, bağımsız kişilik geliştiremezler ve sorumluluk duygusu kazanmakta zorlanırlar. Çocuğa sorumluluk vermek, kişilik gelişimini olumlu yönde etkiler. Yaşına uygun sorumluluklar almak, çocuğun kendine güvenini artırır, paylaşma ve başarıma duygularını tatmin eder. Uzun vadede, çocuğun kendi başına hareket etme, çevresini ve kendini organize etme becerilerini geliştirir.

ISSN: 2791-9609

Çocuk

Somuncu Baba Çocuk Dergisi
EYLÜL 2024 Yılı: 31 Sayı: 287

Somuncu Baba Dergisi'nin Ücretsiz Ekidir.

İmtiyaz Sahibi ve
Genel Yayın Yönetmeni
Dr. Kemal DEMİR

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
M. Hulüsi ERDEMİR

Yayın Editörleri
M. Nazmi DEĞİRMENÇİ
Hulusi KESKİNTEPE

Yayın Kurulu
Prof. Dr. Nihat ÖZTOPRAK / Prof. Dr. Ali YILMAZ
Prof. Dr. Sebahat DENİZ / Prof. Dr. Bilal KEMİKLİ
Prof. Dr. Abdullah KAHRAMAN
Prof. Dr. Ali AKPINAR

Grafik Tasarım
Es- Seyyid Osman Hulüsi Efendi Vakfı

Dergimizi, Web Sayfamız ve Mobil
Uygulamalarımız Üzerinden Okuyabilirsiniz:

Basım-Yayım
Çamlıca Basın Yayın Eğitim Sağlık
Turizm İnşaat San. ve Ticaret A. Ş
Zaviye Mah. Hacı Hulüsi Efendi Cad.
No: 89 (44700) Darende / MALATYA
Tel:(422) 615 15 00 Faks:(422) 615 28 79
www.somuncubaba.net
cocuk@somuncubaba.net

2

Somuncu Baba Çocuk Dergisi | EYLÜL 2024

İçindekiler

Okullar Açılırken.....	4
Sırn ER	
Yeşil İnci.....	6
Emine Yılmaz DERECİ	
Hayvanları Tanıyalım / Koalalar	8
Hamidullah HALICI	
Anne Babamıza Karşı Sorumluluklarımız	10
Naciye BEYZA	
Camgöz ve Yaz Kursu.....	12
Raziye SAĞLAM	
Zeytin Çekirdekleri.....	14
Erbay Kücet	
Büyük Dostum.....	16
Sait ÖZER	

İllerimizi Tanıyalım / Sinop.....	18
Tarihte İlginç Vakıflar/Donanmayı Güçlendiren Vakıf	20
Nisa ERCİYES	
Kuzu ve Çocuk.....	22
Mustafa Akgün	
Kitaplarla Yaşamak	24
Erdal KARASU	
İnsan Olmak.....	26
E. Esra ŞAHİN	
Çilekli Şeker	28
Seda Bayrak DURGUT	
Ersoy'un Kitapları.....	30
Sibel U. ÖZDEMİR	
İlginç Bilgiler	32

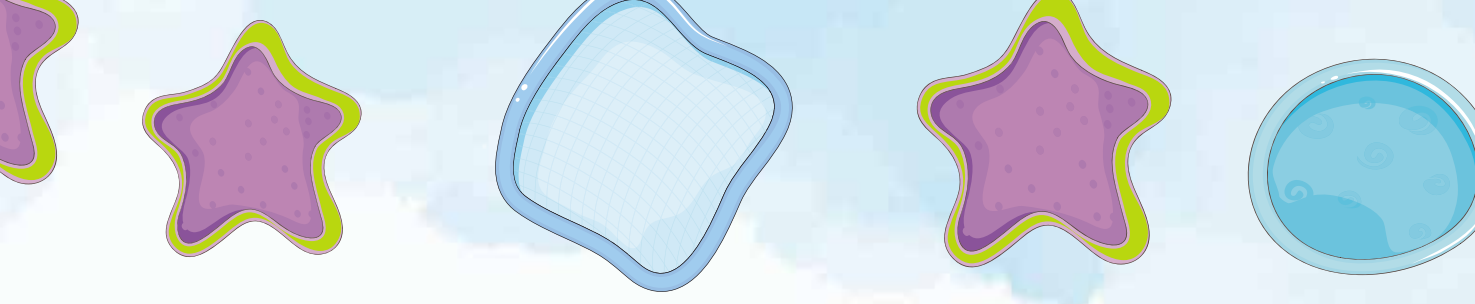

Okullar Açılırken

4

Somuncu Baba Çocuk Dergisi | EYLÜL 2024

Sevgili çocuklar;

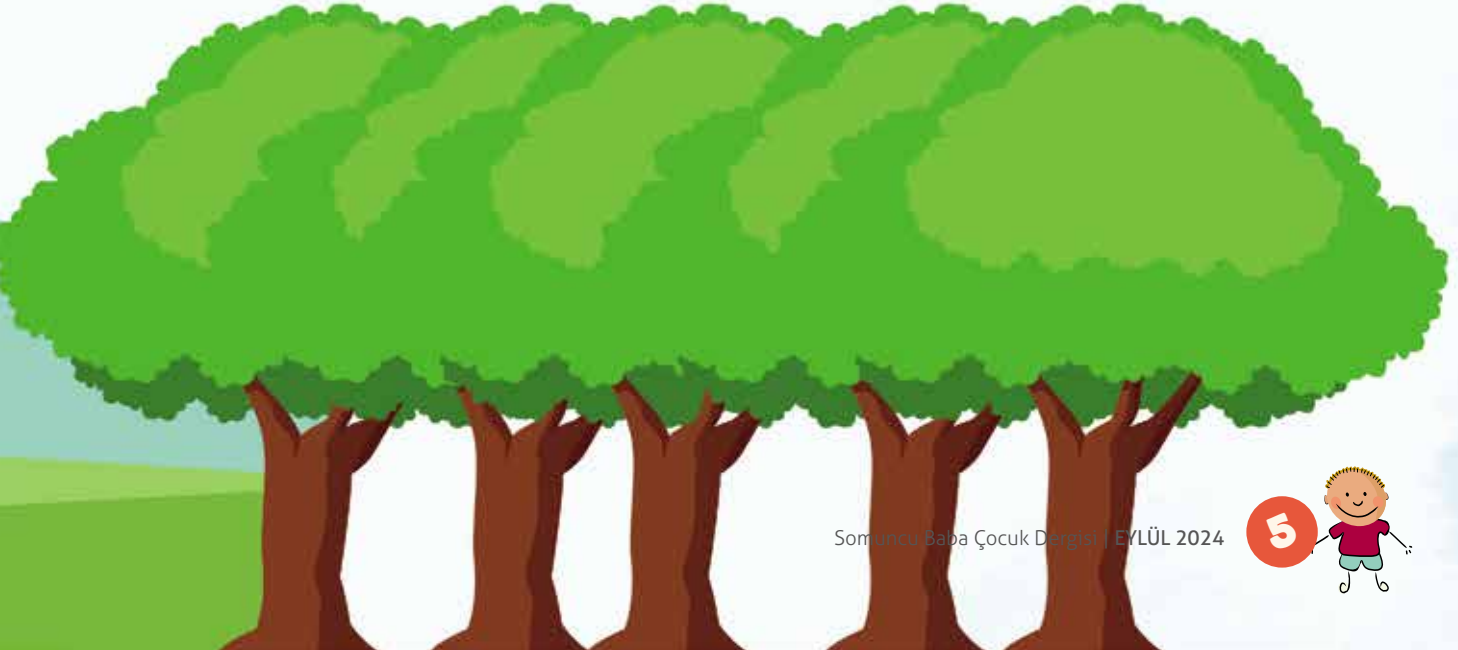
Ülkemizde her yıl olduğu gibi eylül ayı gelince kocaman yaz tatili sona erdi. Eğer eylül ayının dili olsaydı neler söylerdi çocuklara? Bir düşünün bakalım. Benim ilk anda aklıma gelenler şunlar oldu.

“Merhaba sevgili çocuklar, ben eylül ayı. Benim gelmemle yaz mevsimi biter, sonbahar mevsimine girilir. Güneşin etkili ışınları yerini serin ve yağmurlu günlere bırakır. Bağ bozumları yapılır. Sebze ve meyveler toplanır. Sizin de yaz tatiliniz biter, okul hazırlıklarına başlarsınız. Okulu

seven çalışkan öğrenciler benim bir an önce gelmemi beklerler. Çünkü çok sevdiğiniz okullarınıza, arkadaşlarınıza ve fedakâr öğretmenlerinize kavuşacaksınız.”

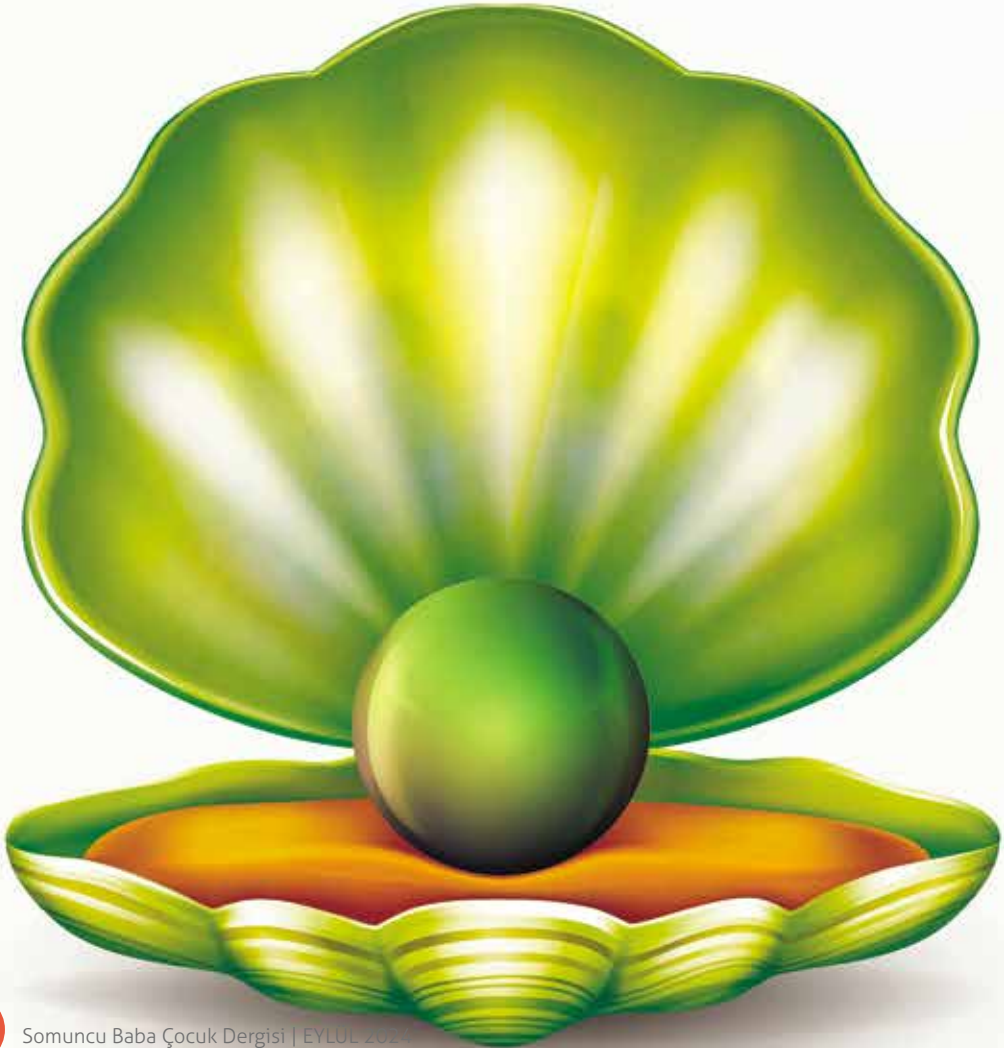
Sevgili çocuklar;

Yeni öğretim yılında okuyacağınız ders kitapları bu yıl da okullarda ücretsiz olarak dağıtıldı. Ayrıca boş zamanlarınızda okumak üzere okulunuzun kütüphanesinden seviyenize uygun kitapları almayı, okumayı ihmal etmeyin. Bir ayağınız kütüphanede olsun. Başarılı bir insan olmak istiyorsanız kitaplarla ilişkinizi kesmeyin.

Yeşil İnci

6

Somuncu Baba Çocuk Dergisi | EYLÜL 2024

Beyaz Balina yavrusuyla beraber gün boyu yüzmüştü. Yavrusunun yorulduğunu hissediyordu. Dinlenecekleri adayı görünce yavrusuna;

- Geldik işte bak İnci! Sana dediğim güvenli sular burası. Birkaç gün burada dinleneceğiz. Burası çok güzeldir yavrum, çok seveceksin.

İnci görünen adaya baktı. Yemyeşildi. Girintili sahili, suyun üstünde ki kayalıklar harika görünüyordu. Burada saklambaç oynayacak bol bol yer vardı. Su altındaki mağaraları ve çayırlıkları düşündükçe gülümsedi. Üstelik bol yiyecek de onları bekliyordu. Düşmanları kendilerini bu güzel yerde asla bulamazlardı. Annesine;

- Anneciğim, burası çok güzel. Buranın ismi nedir?

- Gözden ırak, denizin bağrında saklanmış bir yer olduğundan buraya Yeşil İnci deriz. Burası da senin gibi bir inci yavrum.

Sahile yaklaştıklarında suyun üstünde yüzen bir poşet onları karşıladı. Beyaz Balina şaşırıldı.

- Bu bir şey, bu, bu!

- Nedir anneciğim?

- İnsanların kullandığı bir şey, bunun burada ne işi var?

Az daha yüzdüklerinde denizin üstünde insanlara ait birkaç çöpe daha rastlayınca

Beyaz Balina dayanamadı;

- Buraya da gelmişler. Ne olurdu bize de bu dünyada yaşayacak alan bıraksalar. Ne olurdu bu dünyayı temiz tutsalar...

Suya bırakılmış küçük bir ağ parçası İnci'nin yüzgecine takıldı. Annesinin yardımı ile zar zor ağdan kurtulan İnci korkmuştu. Annesine;

- Buradan gidelim anne?

- Gidelim yavrum. Hava, su, toprak kirleniyor. Bu bizim ve diğer hayvanların neslini çok etkiliyor. Neslimiz tükeniyor. Dünya insanlara ve bize yaşanmayacak hale geliyor. İnsanlar doğaya karşı olan sorumluluklarını yerine getirmiyorlar. Bu üzücü. İnsanlara sesimizi nasıl duyuracağız bilmiyorum ama şimdilik onlardan uzak durmamız gerekiyor.

Balina ve yavrusu giderken adadan neşeli insan sesleri geliyordu. İçlerinden biri bağıyordu;

- Burası çok güzelmiş. İyi ki burayı farkettik.

Bir diğeri;

- Burası doğanın içinde yeşil bir inci gibi, dedi.

Beyaz Balina yavrusuna bakıp kalbinden insanlara seslendi; "Yeşil ve beyaz incilerin tükenmeyeceği bir dünya diliyorum, insanlar bizi duyun ne olur."

Hamidullah
HALICI

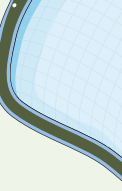
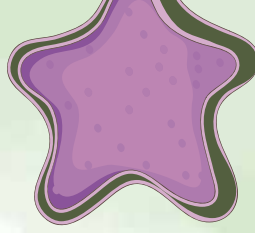
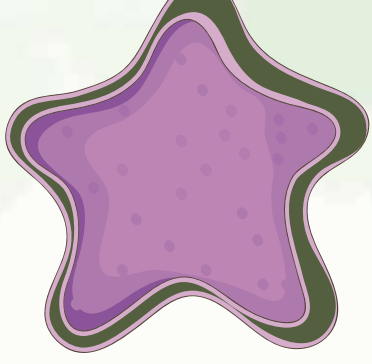
Hayvanları
Tanıyalım

Koalalar

8

Somuncu Baba Çocuk Dergisi | EYLÜL 2024

Yuvarlak kulakları ve büyük siyah burunları ile ayılara benzeseler de koalalar aslında kangurular gibi keseliler sınıfında yer alırlar.

Dünyanın en uykucu hayvanlarından olan koalalar, güneydoğu ve doğu Avustralya'nın okaliptüs ormanlarında yaşarlar.

Günde yaklaşık 22 saat uyuyabilir. Bu kadar çok uyumalarının nedeni, beslendikleri okaliptüs yapraklarının oldukça düşük kalorili olmasıdır. Bu sebeple okaliptüs yapraklarından çok az enerji alırlar.

Koalalar uyumadıkları zamanlarda genellikle yemek yer. Hem yaşam alanı hem de yiyecek olarak genellikle okaliptüs ağacını kullanırlar. Hint defnesi ve kan ağacı yapraklarını da yerler.

Günde 1 kilo kadar zehirli okaliptüs yaprağı yiyebilirler.

Çok fazla okaliptüs yaprağı yedikleri için okaliptüs gibi kokarlar. Yaprakları daha sonra kullanmak üzere yanaklarındaki keselerde saklayabilirler.

Genellikle geceleri aktiftirler. Görme duyuuları zayıf olsa da duyma ve koklama duyuuları gelişmiştir. İnsanlar gibi koalaların da parmak izleri vardır.

Günümüzde maalesef birçok sevimli hayvanlar gibi koalalar da orman yangınları, endüstriyel gelişmeler, orman alanlarının temizlenmesi, araba çarpmaları (yılıda 300 kadar), yaşam alanı kaybı gibi nedenler sebebiyle nesli tükenmek üzere olan hayvanlar arasındadır.

Naciye
BEYZA

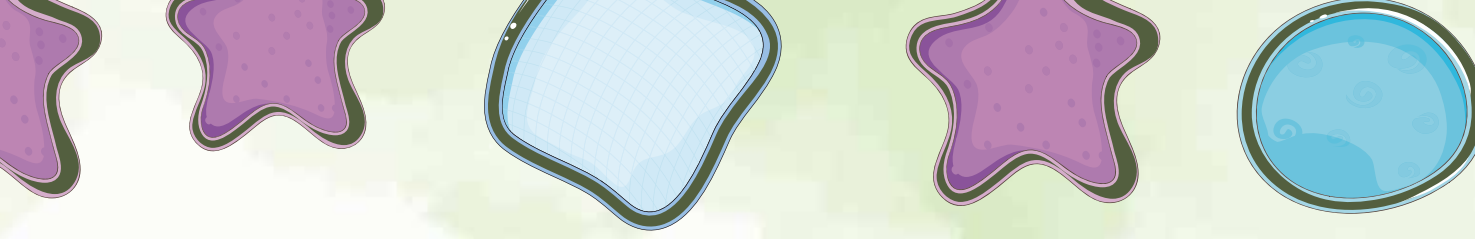
AİLEMİZE KARŞI SORUMLUYUZ

10

Somuncu Baba Çocuk Dergisi | EYLÜL 2024

Sorumluluk, kişinin kendine ve başkalarına karşı yerine getirmesi gereken görevlerini zamanında yapmasıdır. Sorumluluk sahibi insan, başkalarının haklarına saygı gösterir. Kendi davranışlarının sonucunu kabullenir. Kendi üzerine düşen görevleri zamanında ve en iyi şekilde yerine getirir. Sorumluluk sahibi bireyler olarak; anne ve babamıza, büyüğlerimize, akrabalarımıza ve çevremizdeki canlılara karşı güzel davranışlarda bulunmalıyız. Bütün hâl-hareket, tavır ve davranışlarımızla örnek bir insan olmaya çalışmalıyız. Güzel olanı yapıp, kötü ve hoş olmayan davranışlardan kaçınmalıyız. Kendimize yapılmasını istemediğimiz hiçbir şeyi başkasına yapmamalıyız. Sahip olduğumuz şeylerin kıymetini bilmeliyiz. Üzerimizde sayamayacağımız kadar çok hakları olan ana-babamıza karşı sorumluluklarımızı şöyle sıralayabiliriz:

Anne-babamıza karşı en önemli görevimiz onlara iyi muamele etmek, onlarla sevgi ve saygıya dayalı bir hayat yaşamaktır. Dinimizde büyüklere saygı, küçüklere karşı sevgi göstermek esastır. Anne-babamıza uygun olmayan söz söylememeli ve onları incitecek her türlü ifadelerden kaçınmalıyız. Onlara kötü davranmak haram olduğu gibi, kötü söz söylenmesine sebep olmak da haramdır. Kur'an'ı Kerim'de; "Onlara öf dahi demeyin." buyurulmaktadır. Anne-babamıza iyi davranmalıyız. Peygamberimiz "Kime iyilik yapayım?" diye soran bir kişiye üç defa, "Annene!" cevabını verirken dördüncü defada, babasına iyilik yapması gerektiğini emretmiştir.

Günlük maddî-manevî ihtiyaçlarını karşılamak ve gidermek. Anne baba ihtiyaçlarını karşılayamayacak durumda iseler; evladın onların ihtiyaçlarını karşılaması hem ahlâkî hem de dinen ve hukukî bir sorumluktur.

Hastalık ve yaşlılık sebebiyle bakıma ve hizmete muhtaç hâle geldilerse seve seve kendilerine hizmet etmek. Akrabalar arası ilişkilerin adeta kaybolmaya başladığı günümüzde, anne baba ve yaşlılarımızın her zamandan daha çok sevgiye, ilgiye ve yakınlığa ihtiyaçları vardır. Sevgiyi yaşarken hissettirmek, onları yalnızlıktan, çaresizlikten kurtarır, âdeta yaşamlarına gıda olur.

Anne-babamızdan şikâyetçi olmamak, kusurlarını saklayıp iyiliklerinden söz ederek itibarlarını korumak. Uyarılmaları zorunlu olan bir durum olduysa uyarıları incitmeden yapmak. Hayır, hasenat ve ibadetlerine yardımcı olmak, huzurlu bir yaşama ortamı sağlamaya çalışmak. Çağırdıkları vakit mümkün olduğunca yanlarına gitmek. Beklentilerini ve isteklerini-Allah'a itaatsizlik olmadıkça-yerine getirmek. Anne-babamızın önlerine geçmemek, önlerinde yürümemek. Bir yere gideceğimiz, bir iş yapacağımız zaman fikirlerine önem vermek. Öldüklerinde rahmetle anmak, dua etmek. Onlar adına hayır yapmak. Anne-babamızın hâtıralarını yaşatmak için mümkün olduğunca dostlarının ve sevdiklerinin hâl-hatırlarını sormak. Diyebiliriz ki; dünyada huzura, ahirette ebedî saadete kavuşmak anne ve babaya iyi davranmaya, onları memnun ederek rızasını almaya bağlıdır.

Raziye
SAĞLAM

Camgöz ve Yaz Kursu

12

Somuncu Baba Çocuk Dergisi | EYLÜL 2024

Sevgili çocuk dostlarım;

Yakında okullar açılacağı için köyün bütün çocuklarında büyük bir heyecan var. Bir sabah Ömer;

- Babaanne köydeki çocuklar yaz boyunca Kur'an Kursuna gittiler ya acaba kurs bitmeden bir gün öğretmenleriyle birlikte buraya mı davet etsek, diye sordu. Hafize Teyze gülümsedi ve;

- Çok iyi düşündün benim güzel torunum. Öğretmenleri belgelerini verirken, öğrendikleri kadar Kur'an-ı Kerim de okurlar. Biz de ne güzel dinleriz.

Çocuklar gelmeden önce, bahçe balonlar ve renkli kâğıtlarla süslendi. Büyük ceviz ve çınar ağaçlarına salıncaklar kuruldu. Biz de Uzun Kulak'la onlara yardım ettik.

Çocuklarla öğretmenleri gelince, önce kursu bitirme töreni yapıldı. Çocuklar sırayla öyle güzel Kur'an okudular ki biz de dâhil orada bulunan herkes çok beğendi. Sonra öğretmenleri;

- Çocuklar! Şimdi herkes Peygamber Efendimiz'in hayatından birer kıssa anlatsın, dedi.

Ne anlatacaklar diye Uzun Kulak'la merakla beklerken çocuklardan bazıları küçük kıssalar anlattı bazıları öğrendiği hadisleri söyledi. En son Esmâ söz aldı ve tane tane anlatmaya başladı;

- Peygamber Efendimiz çocukları çok severdi ve onlarla şakalaşıp oynardı. Birgün EbaÜmeyr adında bir çocuğun Nuğayr adında kuşunun öldüğünü ve çok üzüldüğünü

duydu. Birgün onun yanına gidip gülümseyerek başını okşadı ve "Ya EbaÜmeyr! Ne oldu Nuğayr?" dedi.

EbaÜmeyr Peygamber Efendimiz'in böyle ilgilenmesinden çok memnun olarak gülümsedi. Kuşu için duyduğu üzüntü hafiflemişti. Çocuklar zaten Peygamber Efendimiz'i çok severdi. Âlemlere rahmet peygamberimiz onlarla konuşup şakalaşınca çok sevinirlerdi. Esmâ o küçük yaşına rağmen, öyle güzel anlatmıştı ki bittiğinde hepsi alkışladılar onu.

Hafize Teyze bugün için hepsine birer de küçük hediye hazırlamıştı. Çocuklar paketleri açıp da renk renk okul malzemelerini görünce, sevinçten Hafize Teyze'nin boynuna sarıldılar. Hafize Teyze çok duygulandı. Akşam olup herkes eve gittiğinde Zeliş;

- Babaanne çocukların Kur'an okumaları, anlattıkları kıssalar ne güzeldi değil mi? Ömer;

- Ben de çok beğendim. Özellikle Peygamber Efendimiz'le ilgili kıssaları dinlerken o zamanda olmayı istedim doğrusu. Hafize Teyze ikisinin de başını okşadı ve;

- Evet, maşaallah hepsi çok güzel öğrenmişler. Çocuklarım, bizler de Peygamber Efendimiz'i ne kadar iyi tanırsak o kadar çok severiz. Ne kadar çok seversek de o mübarek o kadar bizimle olur. Bunu hiç unutmayın, dedi. Görüşmek üzere çocuklar, hoşçakalın...

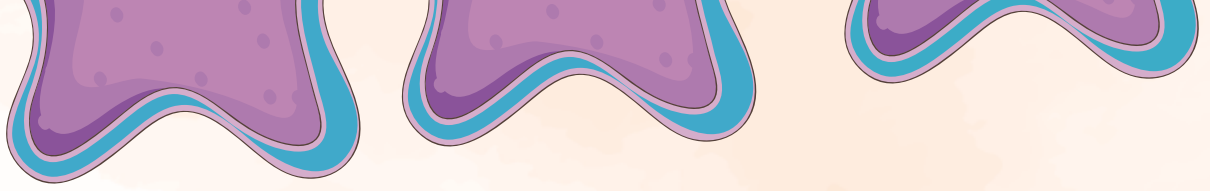
Zeytin Çekirdekleri

Meryem, sabahın erken ışıklarıyla gözlerini açtı. Geceyi hatırladığında kalbi sıkıştı; patlama sesleri, korku dolu çığlıklar ve babasının koruyucu kolları zihninde canlandı. Gazze'nin o karışık ortamı, masum dünyasını bir kez daha sarsmıştı.

Babasının atölye olarak kullandığı kulübeden çıktığında, etraflarındaki yıkıntılar gözlerine çarptı. Komşularının evleri harap olmuştu. Annesi Fatma, yorgun bir şekilde limon bahçesinden dönüyordu. Meryem'in yüreği sıkıştı, çocuksu masumiyeti acı ger-

çeklerle yüzleşmeye zorlanıyordu. "Anne, ne oluyor? Neden bomba atıyorlar?" diye sordu Meryem, gözlerindeki endişe belirginleşerek. Fatma, yorgun bir gülümsemeye kızının yanına geldi. "Kuşatılmış bir yerde yaşıyoruz Meryem. İsrail uçakları evimize, bahçemize bomba atıyorlar. Ama korkma, biz buradayız, birlikte güçlüyüz."

Meryem, annesinin güçlü sesini duyduğunda biraz olsun rahatladı ama içindeki endişe hiçbir zaman tamamen silinmiyordu. Küçük kalbi, barışın sesini arıyordu; ancak etraflarındaki yıkıntılar ve gözyaşları, umudunu zorluyordu.

Gazze'nin hastaneleri yaralılarla doluydu. Meryem, arkadaşlarını düşündüğünde gözleri doldu. Bir ara sokağın köşesinde yaralı bir çocuğun hıçkırıklarını duyduğunda kalbi sızladı. Ama Meryem umutsuzluğa kapılmadı. Sabahın ilk ışıklarıyla birlikte dua etti. Allah'tan, Gazze'nin acısını dindirmesini, adaletin tecelli etmesini ve barışın yeniden hâkim olmasını diledi.

Sonra ailesiyle birlikte ellerindeki tesbihleri düşündü. Zeytin çekirdeklerinden özenle işlenen, babasının maharetiyle şekil bulan tesbihler... Onlar, ailenin geçim kaynağıydı. Ama şimdi, kimseye satabilecekleri bir yer yoktu. Bu düşünce, Meryem'in yüreğine bir ağırlık daha ekledi. Ancak Meryem umutsuzluğa kapılmadı. Etraflarındaki yıkıntılar içinde bile umudu görmeye çalıştı. Belki de bir gün, barışın yeniden gelmesiyle birlikte, babasının eliyle işlediği tesbihler yeniden değer kazanacaktı. Belki de

o zaman, Gazze'deki acılar sona erecek ve Meryem'in masum dünyası bir kez daha güneşle aydınlanacaktı.

Meryem, babasının yanına sokuldu, elindeki küçük sepetle zeytin çekirdeklerini temizlemeye başladı. Her birini titizlikle ele aldı, incelerken bir yandan da babasının yanına dolanmıştı. Ömer, kızının yardımına minnettar bir gülümsemeye karşılık verdi. "Bu sabah zor bir sabahtı değil mi, babacığım?" dedi Meryem, babasının yüzüne bakarak. Ömer, kızının masum yüzüne baktı, başını salladı. "Evet, Meryemciğim. Ama biz birlikte güçlüyüz. Birlikte her zorluğun üstesinden geliriz." Meryem, babasının sözlerine güvenle başını salladı. Sonra, çekirdeklerin arasından birini seçti ve dikkatlice temizlemeye başladı. Babasıyla birlikte geçirdiği bu anlar, onun için her zaman en değerli anlardı. Babası Ömer, zeytin çekirdeklerini incelerken Meryem'e nasıl dikkat ettiğini görmekten mutluluk duyuyordu. Onunla birlikte çalışmak, ona huzur veriyordu.

Zeytin çekirdeklerini temizledikten sonra sıra dizmeye geldi. Meryem, babasının yanına yaklaştı ve dizmeye yardım etmek için elini uzattı. Ömer, kızının yardımını memnuniyetle kabul etti. Birlikte, titizlikle zeytin çekirdeklerini iplere dizmeye başladılar. Her bir zeytin çekirdeği, ailenin birlik ve dayanışma ruhunu simgeliyordu. Meryem, babasıyla birlikte çalışırken, içindeki umut ve direniş ateşi daha da güçleniyordu. Belki de bu küçük zeytin çekirdekleri, bir gün barışın simgesi olacaktı.

Bir Kitap

Sait
ÖZER

Büyük Dostum

Kitabın adı: Büyük Dostum

Yazar: Anıl Basılı

Yayınevi: Timaş Yayınları

Yayın yeri ve yılı: İstanbul/2022

Sayfa sayısı: 111

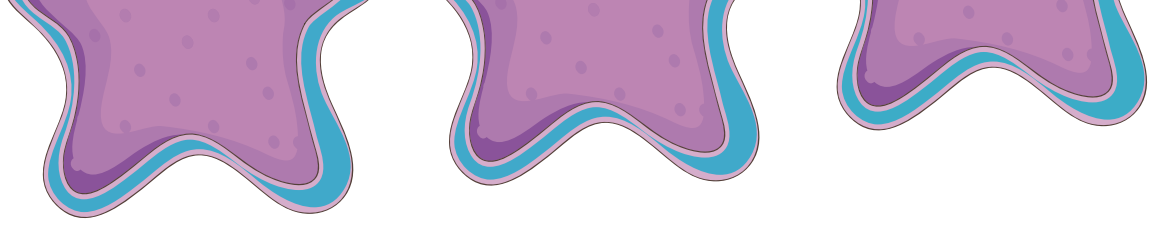
Yaş aralığı: 8+

İşlenen konular: Ön yargı, dostluk, vefa, yardımlaşma...

16

Somuncu Baba Çocuk Dergisi | EYLÜL 2022

Ön yargılı olmak belki de çoğu zaman bizleri pişman eder. Tanımadığımız ya da tanıdığımızı zannettiğimiz insanlara karşı peşin hüküm vermek özellikle de onları olumsuz olarak nitelendirmek çok da doğru değil sevgili çocuklar; ben böyle düşünüyorum, sizler ne dersiniz?

Bugün sizlerle paylaşmak istediğim Büyük Dostum tam da bu konu üzerinde duruyor. Atlas'ın önceleri -her ne kadar yardım etmeye çalışsa da- hakkında çok da iyi şeyler düşünmediği Pasaknaz Teyze tam da yukarıda bahsettiğim ön yargının bizi yanıltacağına dair çok isabetli bir örnek.

Yer Büyükkada. Atlas, kokusu tüm sokağa yayılan koca manolya ağacının gölgesinde üç katlı bir evde yaşıyor. Atlas'ın evinin arkasında mavi renkte küçük bir kulübede de Pasaknaz Teyze yaşıyor. Pasaknaz Teyzenin garip huyları var. Bunlardan biri Adalıların bıraktığı eski eşyaları kulübesine götürmek, bir diğeri ise kitaplara karşı olan olumsuz yaklaşımı.

Bir gün Atlas, Pasaknaz Teyzeye mektup yazmaya karar verir. Yazacağı bu mektuplarla onun düşüncelerini değiştireceğine inanır. Bunun için kendine yedi gün süre verir ki bu da yedi mektup anlamına gelmektedir.

Atlas yazdığı mektuplarla aynı zamanda Pasaknaz Teyze ile bir diyalog kurmaya çalışmaktadır ki bu da hiç kolay olmayacaktır. Bu

yüzden arkadaşlarından yardım almaya karar verir. Ona yardım edecek Cömert ve Petek vardır. Öncelikle Pasaknaz Teyzeye kitap okuma alışkanlığı kazandırmak isteyen Atlas'ın Petek konusunda bir çekincesi vardır zira Petek sinirlendiği zaman insanları ısırır, bu yüzden de adı Isırgan'a çıkmıştı. Kitap okumayı sevdirmeye konusunda ne yapsa Atlas başarılı olamaz. Bu durum tuhafına gitmiyor değildir ki Cömert, Atlas'ın niye başarısız olduğunu öğrenir. Meğer Pasaknaz Teyze ile Cömert'in babaannesi okul arkadaşı imiş. Ortaokulda yapılan bir kitap okuma yarışında Cömert'in babaannesi Sümbül Teyze, Pasaknaz Teyzeyi yenmiş. O gün bu gündür de Pasaknaz Teyze hem arkadaşlarına hem de kitaplara karşı bir mesafe koymuş. Bunları öğrenen Atlas'ın kafasında yeni fikirler oluşur ve hemen bunları uygulamaya koyulur. Sümbül Teyze ile görüşür yıllar önce olan biteni bir de onun ağzından dinler. Asıl şaşırtıcı olan şey ise Pasaknaz Teyzeyi bir köpek barınağında görmesidir. Meğer Pasaknaz Teyze bu barınağın en büyük destekçisi değil miymiş. O günden sonra Atlas ile Pasaknaz-artık Dostsever-Teyze arasında artık çok farklı bir dostluk gelişir. Aradan yıllar geçer. Atlas üniversiteli bir genç olmuştur. Dostsever Teyze mi? Bir gün yolumuz Büyükkada'ya düşerse onunla karşılaşırız. Kim bilir?...

SINOP

İllerimizi Tanıyalım

İnaltı Mağarası:

İnaltı Mağarası, 700 metre uzunluğa sahip. Sarkıt ve travertenlerle çevrili olan mağara, 2004 yılında ziyaretçiler açılmış.

Şahin Tepesi:

Tepe, şehri kuş bakışı gören manzarası ile ziyaretçilerin en sık uğradığı yerlerden. Eski zamanlarda gözetleme yeri olarak kullanılan tepenin uçsuz bucaksız manzarası gerçekten harika...

Erfelek Şelaleleri:

Erfelek Şelaleleri, irili ufaklı 28 şelaleden meydana geliyor. Giriş ücreti olan şelalede piknik veya kamp yapmak mümkün. Merdiven şeklindeki şelalelerde doğanın tadını çıkarılabilecek en güzel yerlerden.

6000 yıllık geçmişe sahip olan Sinop, Karadeniz bölgesinin en güzel kentleri arasında. Bölgenin tek doğal limanı olma özelliği taşıyan şehir Anadolu Selçuklu Devleti tarafından Türk yurdu haline getirilmiş; Fatih Dönemi'nde de Osmanlı sınırlarına kazandırılmıştır.

Akgöl

Akgöl, doğa harikası görünümü ile tatilcilerin favorisi. Deniz seviyesinden 1200 metre yukarıda ağaçlarla çevrili yemyeşil bir alanda bulunan yayla, zengin yaban hayatı ile de dikkat çekiyor.

Sinop Mantısı:

Sinop ilinin nadide lezzetlerinden bir tanesidir. Alışıldık mantılara benzemeyen; diğer mantılardan farklı olarak hamurunda yumurta kullanılan ve üstüne bolca ceviz serpilerek servis edilen Sinop mantısı, hem afiyetle yiyebileceğiniz hem de doyurucu özelliğe sahip bir yemek türüdür.

Hamsilos Koyu:

Hamsilos Koyu, ülkemizin tek fiyordur olma özelliğini taşıyor. Enfes manzarası ve gün batımı ile meşhur olan koyda çadırla kamp yapmak da mümkün.

Ayancık, Boyabat, Dikmen, Durağan, Erfelek, Gerze, Saraydüzü ve Türkeli olmak üzere Sinop ilimizin ilçe sayısı 8'dir.

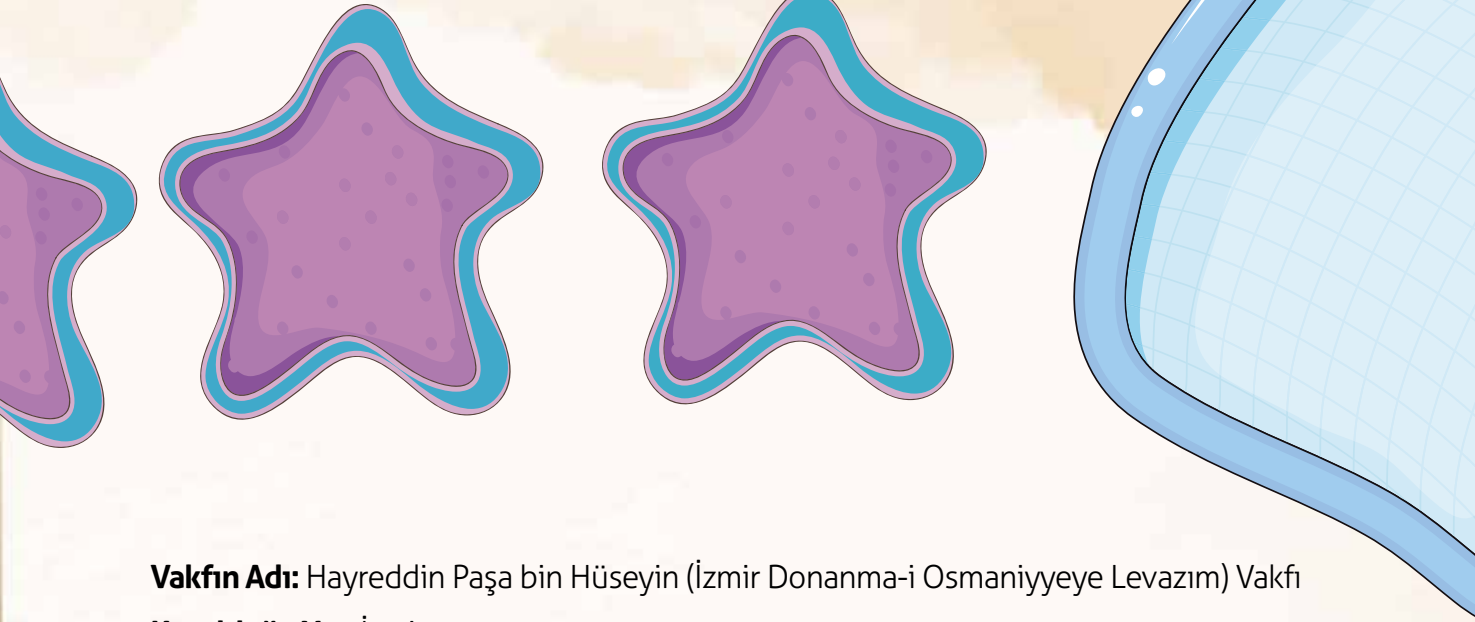

Nisa
ERCIYES

Donanmayı Güçlendiren Vakıf

Vakfın Adı: Hayreddin Paşa bin Hüseyin (İzmir Donanma-i Osmaniyyeye Levazım) Vakfı

Kurulduğu Yer: İzmir

Kuruluş Tarihi: 1328 H. /1910 M.

Mirlivâ Hayreddin Paşa'ydı o... Mirliva demek, "general" demektir. Paşa, o dönemde ordunun güçten düştüğünü en iyi bilenlerdendi. Yakınlarıyla yaptığı özel konuşmalarında hep bu endişeyi dile getiriyordu:

- Asker güçsüz olursa, millet de, devlet de geleceğinden emin olamaz!

Ordudan emekli olmuştu. Ama akli de fikri de ordudaydı... Bir şeyler yapmak lazımdı, ama ne?

Emekli ikramiyesini ve tüm mal varlığını hesap etti. Arkadaşlarını topladı ve durumu izah etti:

- Ne düşünürsünüz Paşam?
- Herhalde emekliliğin tadını çıkarmayı değil... Bir vakıf kuracağım. Sizi de mütevellî

yapacağım. Tüm imkânlarımı vakfa bağışlayıp donanmamızın güçlendirilmesi için gayret göstereceğim...

Bu karar verildiğinde takvim Hicrî 1328/ Miladî 1910'i gösteriyordu. Osmanlı İmparatorluğu bir savaştan çıkıp diğerine giriyor, en zor günlerini yaşıyordu.

İşte böyle bir zamanda Hayreddin Paşa, kendisini değil milletini düşünmüş; yürekli ve vatanperver bir paşa olduğunu İzmir'de kurduğu vakıfla ispat etmişti: "Osmanlı Devleti'nde Bahriye Nazırı olan zatlar bizzat benim vekilim olup vakfa bağışladığım dükkânların kira gelirlerinden, vergiler ayıldıktan sonra kalan miktarı olduğu gibi Osmanlı Donanmasının kuvvetlendirilmesi için harcayacaklardır." diye şart koşmuştu.

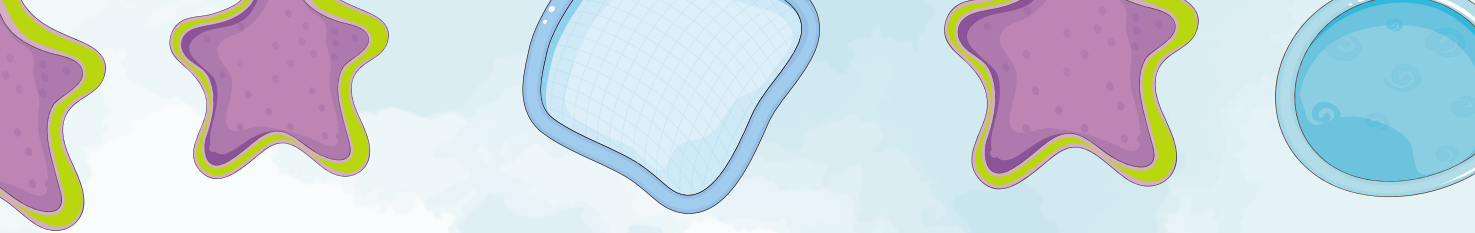
Mustafa
AKGÜN

Kuzu ve Çocuk

22

Annemle Baba Çocuk Dergisi | EYLÜL 2024

Ali ve Burak okul arkadaşlarıydılar. Burak'ın ailesi aslında bir yayla köyündendi. Gelip şehre yerleşmişlerdi. Ailesi yazları çoğu zaman yaylaya gidiyordu.

Bir yaz tatili yine yaylaya gitmişlerdi. Bu sefer Burak okul arkadaşı Ali'yi de yaylaya davet etmişti. O da gelmişti. Doğrusu yaylada ortalık çok güzeldi. Yemyeşil bir orman vardı. Ağaçlardaki kuşların cıvıltısı ortalığı kaplıyordu. Bazı yerlerde pınarlar vardı. Pınarlar kalın kalın ağaçların oyulmasıyla yapılmıştı.

Ali ve Burak bir sabah ormana gitmişlerdi. Yürüyüşleri ağaçlar altındaki orman yolunda devam ediyordu. Bu sırada kulaklarına uzaktan uzağa koyunların çingirak sesleri gelmeye başladı. Çingirak seslerinin yanı sıra koyun, kuzu melemeleri de duyuluyordu.

Biraz daha yürüdükten sonra yolları bir düzlüğe çıktı. Bu düzlükte birçok koyun ve kuzu otliyordu.

"Bak." dedi Burak, "Bunlar yayladaki çobanlardan birinin koyunları. Bu düzlükte koyunlarını otlatıyor."

Ali çok sevinçliydi.

"Koyunları ve kuzuları ilk defa bu kadar yakından görüyorum. Ne kadar güzel şeyler!... Hele şu kuzulara bak! Bembeyaz renkleri var. Birini yakalayıp sevsem acaba çoban amca kızarmı?"

"Hayır hayır!.. Neye kızsın k? Hatta sevinir bile."

Ali koşup hemen yakınındaki kuzuyu yakalamak istedi. Fakat kuzu Ali yanına gelirken fırlayıp kaçtı. Ali kuzunun ani hareketine şaşırıldı. Kuzudan böyle bir hareket beklemiyordu. Kuzuyu hemen yakalayabileceğini sanı-

yordu Ali. Kuzunun arkasından bakakalmıştı.

Bu sefer daha dikkatli ve daha hızlı davranarak bir başka kuzunun yanına koştu. Fakat gene yakalayamamıştı kuzuyu. Bu kuzu da kaçmıştı.

Ali artık hırslanmıştı. Kuzulardan birini yakalamayı kafasına koydu. Yine gözüne kestirdiği bir kuzuya doğru ilerlemeye başladı. Sessizce ve yavaşça kuzuya yaklaştı. Aniden hareket ederek kuzuyu boynundan yakalayıverdi. Bu sefer yakalamıştı kuzuyu. Kuzu önce kendini kurtarmak için bir iki çırpındı. Fakat sonra kurtulamayacağını anlayınca hareketsizleşti.

"Korkma." dedi Ali, "Sevgili kuzucuk, sana bir kötülük etme niyetinde değilim. Seni sadece seveceğim ve okşayacağım."

Ali kuzuyu yüzünden, başından okşayarak sevmeye başladı. Onun simsiyah gözlerine bakıyor bakıyordu. Bu sırada Ali'nin hemen yanındaki koyunlardan biri kuzusunu emziriyordu. Kuzu annesini iştahlı iştahlı emiyordu. Annesi de onu kuyruğundan, sırtından kokluyor, yalıyordu. Ali dalgın dalgın koyuna, kuzusuna bakıyordu. Koyunla kuzusu birbirlerini ne kadar çok seviyorlardı.

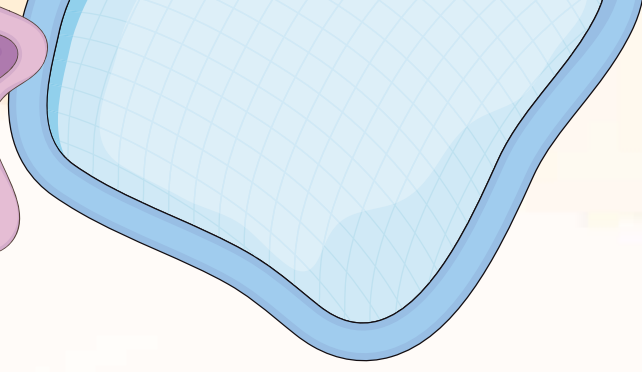
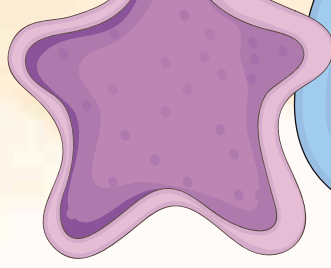
Bu sırada Ali'nin tuttuğu kuzu bir ani hamle yaptı. Ali'nin elinden kurtuldu. Annesine doğru koşup gitti. Kuzu ani hareket yapınca Alinin oturduğu yerde dengesi bozuldu. Çimenlerin üzerinde yuvarlanıverdi.

Burak yanına gelmiş gülüyor, gülüyordu. Ali'yi elinden tutup kaldırdı.

"Aldırma tekrar yakalarsın." dedi Burak.

İkisi de gülmeye başladılar.

Kitaplarla Yaşamak

24

Somuncu Baba Çocuk Dergisi | EYLÜL 2024

Kitaplar ruhumuzu besleyen en kıymetli hazinedir. Nasıl ki yemek yemeden, su içmeden yaşayamazsak, ruhumuzu da beslemek için kitaplara başvururuz. Yeni bilgiler edindiğimiz, farklı yaşam öyküleri ile tanıştığımız, tarihin derinliklerinde gezindiğimiz, dünya üzerindeki toplumların kültürlerini öğrendiğimiz, şiirlerin lezzetini tattığımız, geçmişimizden ders çıkardığımız, gelecekte karşımıza çıkacak yeniliklere hazırlandığımız eşsiz bir kaynaktır kitaplar. Düşünen, üreten, araştıran, bilgili, kültürlü, uygar bireyler olmanın ilk adımıdır kitap okuma alışkanlığı kazanmak. Kitap okumak bilgi dağarcığını zenginleştirdiği kadar hafızayı da güçlendirir. Okuyan beyin tembelleşmez. Her yeni kitapla beynimizde yeni ufuklara yer açılır.

Kitap okumanın ne kadar değerli olduğundan söz edince; onlara en kolay ulaştığımız kütüphanelere değinmeden geçmek olmaz. Toplumları karanlıktan aydınlığı çıkaran, cehaleti yok ederek ilmi getiren, kavga gürültüye son verip barış ortamı kuran kutsal yerlerdir kütüphaneler.

Yüzlerce, binlerce kitap barındıran, kitap dostlarına hizmet verme amacı güden, her tür bilgiye ulaşılacak kaynağa sahip, kaliteli zaman geçirilecek ortam hazırlayan kütüphaneler hepimizin zaman zaman uğradığı, yararlandığı yerlerdir. Raflarda belirli bir düzende yerini alan her kitap, her eser ayrı bir gizemin, ayrı bir

dünyanın anahtarıdır. Herhangi bir kitabın kapağını açan, inceleyen, kokusunu içine çeken bir kişi bir daha bu alışkanlığından vazgeçemez. Kütüphaneler; sessiz, insanı dinlendiren, huzur veren havası ile onu kendisine çeker. Ne zaman bir kütüphanenin önünden geçse bu zevki yaşamak için hemen içeri girer, kitapları karıştırmaya başlar. Daha sonra kitap satın almaya başlar. Okuduğu kitap biter bitmez yerine yenisini alır. Zamanla kitaplar birikir birikir, evde küçük bir kütüphane oluşmaya başlar. Kitaplar çoğaldıkça; yeni raflar eklenir, bölümlere ayrılır. Raflar tarih, coğrafya, bilim, şiir, öykü, din, siyaset, mizah, bilim-kurgu gibi isimler alır.

İşte; okuma alışkanlığı edinmek, evlerde kütüphaneler oluşturmak bu kadar kolay. Yeter ki biz bu gizemli dünyaya adım atmaya istekli olalım. Her ne kadar artık internet çağında yaşıyor ve istediğimiz bilgiye hiç uğraşmadan bir tuşla ulaşabilir olsak da, edindiğimiz bilgiler tam doğru mu, kaynağı ne bilemiyoruz. En doğru bilgiye emek vererek sonsuz kaynaklı kütüphanelerden ulaşmalıyız. Bütün uygarlıkların kütüphaneler kurarak, bir sonraki nesillere eşsiz eserler bıraktıkları bir gerçektir. Demek ki; kitap okuma, kitap edinme, kitapları en doğru yer olan kütüphanelerde barındırma bu kadar önemli... Bizlerde bu alışkanlığı sürdürmeli, çağımızın eserlerini yeni nesillere aktarmalıyız.

Elif Esra'nın
Günüğü

Elif Esra
ŞAHİN

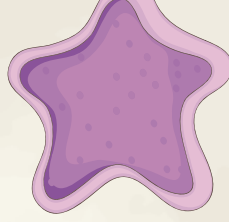
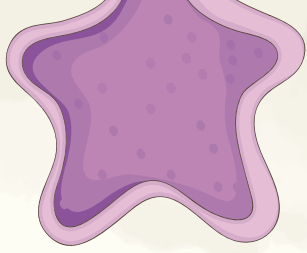
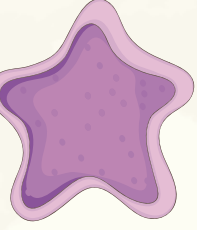

İnsan Olmak

26

Somuncu Baba Çocuk Dergisi | EYLÜL 2024

Sevgili arkadaşlar, insan, Yüce Allah'ın yarattığı canlılar içinde en değerli ve şerefli olandır. Diğer bütün canlılar çeşitli şekillerde insana fayda sağlamak için yaratılmışlardır. Bütün mahlûkatı insana hizmet için yaratan Yüce Rabb'imiz insana da bazı sorumluluklar ve görevler yüklemiştir. Mükemmel bir şekilde yaratılan insanın da çok yüce bir gayesi ve amacının olması muhakkaktır. Kur'an Kerim'de "Ben insanları ve cinleri ancak ve ancak bana kulluk etsinler diye yarattım." buyruluyor. Demekki, en başta gelen vazifemiz, iyi bir kul olmak ve bütün canlılara şefkat ve merhametle muamele etmek, Allah'ın rızasını kazanmaktır. Büyük küçük herkesin bulunduğu konuma göre görev ve sorumlulukları vardır.

Sorumluluk, bir kişinin üzerine düşen her görevi yerine getirmesi, başka insanların haklarına ve kararlarına saygı göstermesi demektir. Günlük hayatımızda çok basit ve sıradan işler de bizim sorumluluklarımız arasında sayılabilir. Örneğin; bir annenin çocuklarına bakması, bir öğrencinin ders çalışması, bir babanın evini geçindirmek zorunda olması vs...

Bir insan dünyaya geldiği andan ömrünün sonuna kadar devam eden bir dizi görev ve sorumluluklara sahiptir. Kişinin öncelikle kendi hayatına karşı, sonra da yaşadığı çevreye karşı üstlenmek zorunda olduğu sorumlulukları vardır. Sorumluluk duygusuna sahip bir insan yaptıklarının sonucunu, ona verilen görevlerin önemini bilir ve herkes tarafından takdir edilir. Kısaca başkalarının haklarına saygı gösteren, kendi davranışlarının sonucunu kabullenen insan sorumluluk sahibi insan demektir.

İnsanlara karşı sorumluluğunu yerine getiren kişi Allah'a karşı sorumluluğunu da yerine getirmek hususunda çok hassas davranır. Kimseye haksızlık etmez, kimseye zulüm etmez.

Sevgili arkadaşlar, ileriki yaşlarda üstlenmemiz gereken sorumluluklarımızın bilincine varmak için arkadaşlarımızla öğretmenimizin de teşvikiyle bir sosyal sorumluluk projesinde görev almaya karar verdik. Aramızda yaptığımız iş bölümüyle mahallemizdeki gözden kaçan sorunların çözümünde pay sahibi olmak ve sorunları yetkili makamlara ileterek çözümünde katkı sağlamak için gayret ediyoruz.

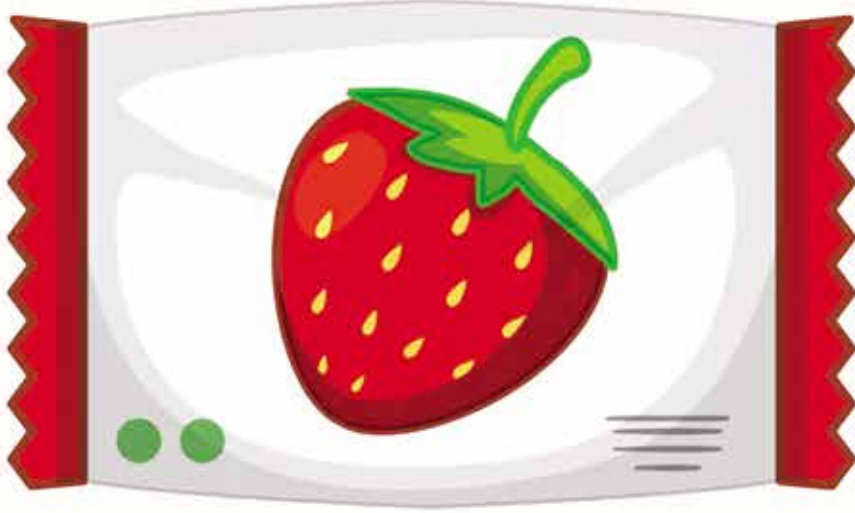
Hazırladığımız "Mahallemizi Temiz Tatalım" afişleriyle temizlik konusunda halkımızı daha hassas davranmaları için uyarmamız sonucu sokaklarımız daha düzenli ve temiz hale gelmeye başladı. Diğer yandan yaşlı ve ihtiyaç sahibi kişilerin tespitini yaparak devletimiz tarafından yapılan yardımların kendilerine ulaşmasına yardımcı olduk. Daha başka birçok farklı alanda sosyal sorumluluk projesi kapsamında faaliyetleri sürdürmekteyiz. Sevgili Peygamberimiz bir hadislerinde "*İnsanların en hayırlısı insanlara en faydalı olandır.*" buyurmaktadır. Büyüklerimizden, ekmeği paylaşmanın lezzetinin ekmeği yemenin lezzetinden daha fazla olduğunu duyardık. Bu duyguyu yaşayarak tecrübe etmiş olmanın mutluluğunu yaşıyoruz. Sorumluluk bilincinde olan milletler ve devletler güçlü olurlar. Güçlü olan söz sahibi olur. Birlik ve beraberlik içerisinde, sorumluluklarımızın bilincinde olarak devletçe ve milletçe daha ilerilere gitmek arzu ve temennisiyle...

Kalın sağlıcakla...

Seda
Bayrak
DURGUT

Çilekli Şeker

Çocuk sahildeki kumlarla oynuyordu. Şapkasını çıkardı. Güneşe karşı hassasiyeti vardı. Şapkasını çıkarmamalıydı. Denizden bir avuç su alıp yüzüne çarptı. Az önce şapkasını asla çıkarmamasını sıkı sıkı tembihleyen babasına sıcacık bir gülümsemeyle seslendi:

"Babaaaa! Bak yüzümü ıslattım, güzel olmuş muyum?"

"Napiyorsun! Çabuk şapkanı tak, az önce ne dedim ben sana!"

Çocuğun gülümsemesi bir anda soldu.

Aceleyle şapkasını alıp gölgeye geçti. Ağlamadı. Alışkındı. Adamelindeki telefonun ekranına bakmaya devam etti. Uzakta olup bitenleri izleyen kadının aklında yine bir gelgit oldu. "Ah, biz büyükler!.."

Çocuk oyunu bıraktı. Öylece oturdu. Tam o sırada çocuğun yanına, etrafında yıldızlar uçuşan bir kelebek kondu. Çocuğun kelebeği ilk kez görmediği her hâlden belliydi. Kadın üzüntüsünü unutup olanları izlemeye başladı. Önce gözlerine inanamadı. Fakat çocuğun kafasını çevirip kelebekle konuşmaya başladığını

gördüğünde, gözlerine inanmanın daha mantıklı olduğuna karar verdi.

“Lütfen üzülme, baban seni sevdiği için böyle davranıyor.” dedi kelebek kanatlarındaki yıldızları savurarak.

“Evet, hep öyledir. Hep sevdikleri için üzerler değil mi! Peki bunu beni mutlu ederek yapamazlar mı? Hasta olmak benim suçum mu?”

Kelebek çocuğun sarı saçlarını okşadı. “Haklısın. Elbette senin suçun değil. Ama büyükler sorumluluk sahibi olmak zorundadır. Ve çocuklarını korumak sorumluluktur yavrum. Kanadının altından çilekli, koyu pembe iki şeker çıkarıp çocuğa uzattı.” Sonra minik yıldızlarla gökyüzüne doğru gülümseyen bir yüz çizdi. Çocuğa göz kırıp hızla uzaklaştı.

Çocuk kelebeğin gidişini izlerken onun haklı olduğunu düşünmeden edemedi. Şekerlerden birini ağzına atarken “Yine en sevdiğimden getirmiş.” diyerek çilek tadının ağzında dağılmasını bekledi. Diğer şekeri cebine attı. “İyi, güzel de, bu sorumluluk denen şey beni her seferinde böyle üzmeli mi?” diye sordu kendi kendine. Sorusu havada asılı kaldı...

O anda babası çocuğun yanına geldi. Bir şeyler söyleyip onu tekrar deniz kenarına götürdü. Şapkasını taktı, gülümsedi. Kadının gözü onlardaydı. Adam ilerideki banka

oturdu, gözü yine telefondaydı. Kadın hızlıca çocuğun yanına gitti.

“Merhaba. Az önce gördüklerim gerçekse bir kelebekle konuştun, öyle değil mi?”

Çocuk kadının yüzünde kelebeğinkine benzer bir şefkat görmüştü. “Konuştum tabii. Ama sen nasıl gördün? Büyükler onu göremez ki. Galiba sen sıradan bir ‘büyük’ değilsin.”

Kadın, çocuğa babasıyla yaşadıklarını da gördüğünü söyledi. Büyüklerin neden bazen çocukları üzecek davranışlarda bulduklarını ve çocukların bunlar yüzünden canlarını sıktıklarını da. Anlatırken çocuğun gözlerine bakıyor ve gülümsüyordu.

Çocuk kadını dinlerken içindeki kelebeğin yıldızlara ulaştığını hissetti. Hatta havada asılı kalan sorusunun cevabını da almıştı sanki. Kadın çocukla konuşurken içine kelebekler dolduğunu hissetti. Yıllarca taşıdığı babasızlığın hüznü hafiflemişti sanki. Çocuklara ve babalara hep farklı, hep buruk bakardı. Ama bugün bir şeylerin değişeceği gündü. Bunun farkındaydı...

Çocuk cebindeki çilekli şekeri çıkardı. Kadının elini tuttu ve avucunu açıp şekeri bıraktı. Kadın “En sevdiğimin bu olduğunu nereden bildi?” dedi içinden. Şekeri ağzına attı ve çilek tadının ağzında dağılmasını bekledi...

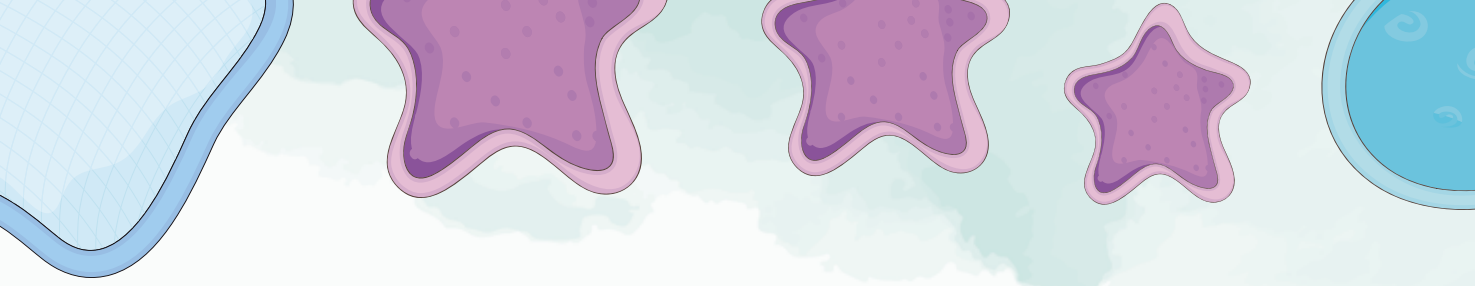
Sibel U.
ÖZDEMİR

Ersoy'un Kitapları

39

Somuncu Baba Çocuk Dergisi | EYLÜL 2024

Metin Bey okuduğu gazeteden başını kaldırarak oğluna baktı. Ersoy kitaplığının önünde oturmuş, bazı kitapları alıyor, bakıyor, ayırıyor, sonra tekrar yerine koyuyordu. Metin Bey, oğluna merakla ne yapmaya çalıştığını sordu. Ersoy; "Öğretmenimiz okuduğumuz kitaplardan seçerek okul kütüphanemize bağışlamamızı istedi. Ben de seçmeye çalışıyorum ama kitaplarımdaki kahramanları o kadar çok seviyorum ki içimden hiçbiri vermek gelmiyor." dedi.

"Anladığım kadarıyla bütün arkadaşların okula kitap bağışlayacaklar. Yani sorumluluklarını yerine getirecekler. Çünkü öğretmeniniz size bir görev vermiş. Sen de sorumluluğunu bilerek kitaplarını seçmeli ve öğretmenine götürmelisin."

"Biliyorum babacığım ama dediğim gibi kitaplarımdan ayrılmak istemiyorum. O yüzden de bir türlü seçemiyorum."

"Ersoycuğum bir de şöyle düşün. Yalnız sen değil bütün arkadaşların kitaplarını seçecek ve okul kütüphanesine hediye edecek. O zaman her biriniz daha çok kitap okumuş olacak ve farklı karakterlerle, değişik dünyalarla tanışacaksınız."

"Doğru söylüyorsunuz babacığım. Hiç bu açıdan düşünmemiştim. Kitaplarımı seçmem de bana yardım edebilir misiniz?"

"Çok isterdim ancak onlar senin kitapların ve bu görev senin sorumluluğunda. Hadi bakalım iş başına. Seçtiğin kitapları birlikte paketleriz."

Ersoy sonunda kitaplarını seçmiş, babası

ile birlikte paketlemiş ve öğretmenine teslim etmişti. Görevini, sorumluluğunu yerine getirdiği için mutluydu. Günler geçmiş, kütüphane öğrencilerin getirdiği kitaplarla zenginleşmişti. Artık kütüphanenin açılış zamanıydı. Öğrenciler, veliler, kütüphanenin kapısının önünde toplanmıştı. Nurdan Öğretmen açılış konuşmasını yapmak için kürsüdeki yerini aldı.

"Sevgili öğrenciler, değerli veliler ve fedakâr çalışma arkadaşlarım bugün hepimiz için çok mutlu bir gün. Okul kütüphanemizin açılışı için toplandık. Çeşitli kurumların kitap bağıışı ve özellikle öğrencilerimizin hediye ettikleri kitaplarla zenginleşen kütüphanemiz artık hizmete hazır. Emeği geçen herkese sonsuz teşekkürler. Yalnız içinde bir arkadaşınız var ki en çok kitabı o bağışladı kütüphanemize. Ersoy Demir."

Öğretmenin bu sözleri Ersoy'u çok şaşırtmıştı: "Şimdi arkadaşınızı açılış kurdelesini birlikte kesmek için yanıma çağırıyorum. Evet, Ersoycuğum buraya gelir misin?"

Ersoy, alkış sesleri arasında öğretmeni ile beraber kırmızı kurdeleyi keserken babası ile göz göze geldi. Metin Bey gururla ona göz kırptı. O an için birbirlerinden uzak olsalar da konuşmasalar da Ersoy babasının ne demek istediğini çok iyi anlamıştı. İlk önce kitaplarını paylaşmak istememişti fakat şu an sorumluluğunu yerine getirdiği için çok mutluydu. Ersoy'un düşünceleri Nurdan Öğretmen'in sesi ile bölündü. Artık kütüphaneye girip yeni kitaplarla tanışma vaktiydi.

DoŖtlarımızdan ilginç Bilgiler

KAR LEOPARLARININ BACAKLARI GÜÇLÜDÜR. BİR KAR LEOPARI, BİR SEFERDE 15 METRE İLERİYE GİDEBİLECEK KADAR ZIPLAYABİLİRLER.

BAŞLI BAŞINA İLGİNÇ YARADILIŞLI BİR CANLI OLAN MAVİ KANLI DEV PASİFİK AHTAPOTU'NUN 3 KALBI VE 9 BEYİNİ VARDIR. AYRICA RENK VE DOKULARINI DEĞİŞTİREREK KAMUFLE OLABİLİR.

KUTUP AYILARININ GÜNEŞ IŞINLARINI DAHA İYİ EMSİN DİYE BEYAZ TÜYLERİNİN ALTINDA SİYAH DERİLERİ OLUR.

GALAPAGOS KAPLUMBAĞALARI, ÇOK GÜÇLÜDÜR. TİPKİ KEDİLER GİBİ GÜNDE 16 SAAT UYURLAR. ELBETTE KEDİLERDEN FARKLI OLARAK BİR ŞEY YİYİP İÇMEDEN 1 YIL BOYUNCA DAYANABİLİRLER!

Vurmayın Çocukları

Gördü bu çocuklar kanlı savaşı,
Kırpiğinde titrer gözünün yaşı,
Dünyaya sığmayan başı büyükler,
Vurmayın kuşları, kesin savaşı.

Şurada bir çocuk korkudan sinmiş,
Orada bir çocuk çukura inmiş,
Sanmayın yüz yılın ağdı dinmiş,
Vurmayın kuşları, kesin savaşı.

Sokakta koşarken kesildi yolu,
Nerde bu çocuğun ayağı, kolu?
Her köşe başında yüzlerce ölü,
Vurmayın kuşları, kesin savaşı.

Yağıyor bombalar sanki gök yerde,
Hamile annenin ahı göklerde,
Dünyanın rengi var bu çiçeklerde,
Vurmayın kuşları, kesin savaşı.

İşte Afganistan, işte Filistin,
Yandı Kıbrıs, Irak, yolunu kestini,
Rusya, Amerika kimedir kastını?
Vurmayın kuşları, kesin savaşı.

Savaş okuyana kanlı bir ayna,
Dün Karabağ, İdlip, bugün Ukrayna,
Ha o yana vurmuş ha da buyana,
Vurmayın kuşları, kesin savaşı.

İsrail bir karar bomba atmakta,
Şimdi Gazze cayır cayır yanmakta,
Merhameti olan can utanmakta,
Vurmayın kuşları, kesin savaşı.

Rabia BARIŞ

“Dođduđu günden itibaren çocuklarınızın sıhhatinden, gıdasından, yiyip içtikleri şeylerden mesulsünüz. Altı, yedi yaşlarından sonra bu mesuliyet daha çok artmaktadır. Çünkü çocuğun asıl geleceği bundan sonra hazırlanacaktır. Bu devirde çocuğun ahlâkî terbiyesi üzerinde ana ile babanın çok büyük rolü vardır. Şunu hatırdan çıkarmayınız ki, evlatlarınızın insanlığa hayırlı bir uzuv veyahut muzır bir mikrop olarak yetişmesinden, hem Allah yanında, hem insanlığın nazarında mesulsünüz. Tahsil ve terbiyesine dikkat ve ihtimam olunan bir evlat, hem ailesinin şerefini yükseltir, hem de ulusunun kuvvetini artırır.”

Es-Seyyid Osman Hulûsi Efendi (k.s.)

